

Lady Macbeth als een furie met de nodige zelfspot

Theater

Festival a/d Werf: Sporenonderzoek van Dries Verhoeven, met o.a. Marcus Azzini, Anna Schoen, Spoorwegmuseum; The Bitch: in bed with Macbeth door Growing up in Public, Leeuwenbergh (v/h Pesthuis). Utrecht, 22 mei; hier allebei nog t/m 28 mei; tournee (The Bitch).

Je krijgt een paar attributen mee voor op reis en daar sta je dan, een beetje verloren op het perron. Totdat je een aanwijzing ontvangt. En opeens ziet dat er meerdere mensen zoals jij op pad zijn en zich tussen de verschillende treinen een weg zoeken. Je hebt geen contact met ze, zoals je dat gewoonlijk ook niet snel hebt met andere reizigers, bezig als een ieder is met zijn eigen traject. Tegelijk is het toch anders dan anders, want deze reis is weliswaar intens, maar van de gebruikelijke haast is geen sprake.

Theatervormgever Dries Verhoeven maakte voor het Utrechtse Festival a/d Werf een bijzonder project: *Sporenonderzoek*, gesitueerd in het Spoorwegmuseum. Je loopt langs prachtige wagons en in een ervan mag je zelfs plaatsnemen. Je reisdoel is aan jou om te bepalen, zoals het aan jou is om te zorgen dat je het bereikt. Want het onderzoek uit de titel betreft voor een groot deel jezelf; waar liggen jouw sporen, wat liet in zeker tijdsbestek bij jou zijn sporen na – deze voorstelling verleidt je ertoe (hoe precies moet hier even in het midden blijven) erover na te denken.

In de tussentijd krijg je iets lekkers, is er mooie muziek te horen en lijkt het soms alsof je naar een film zit te kijken – één waar je zelf in zit. Het Spoorwegmuseum (ge-

restaureerd en binnenkort weer officieel open) krijg je bovendien te zien vanuit hoekjes waarvan je niet zou bevroeden dat ze bestonden. Al met al een origineel, liefdevol uitgewerkt concept dat een sterke ervaring oplevert.

Ook op een fraaie locatie staat de voorstelling *The Bitch: in bed with Macbeth* (Growing up in Public): het voormalig Utrechts pesthuis. Hier, tussen de gebrandschilderde ramen, is de lady Macbeth van Daphne de Bruin goed op haar plaats en bereiken de snaren van haar tegenspeler/gitarist Andreas Suntrop een galmend hoogtepunt.

De Bruin maakte *The Bitch* enigszins analoog aan de voorstelling *Eva* van vorig jaar: een compact stuk vol sfeer en muziek over een spraakmakende vrouw – een fenomeen op haar manier – waarmee ze de zomerfestivals aandoet. Ditmaal dus de vrouw die haar man aanzet tot daden, waarbij je niet alleen aan Shakespeares heldin kunt denken, maar ook aan ijzere dames achter Milosevic, Hitler of Clinton.

Machtswellust, publieksgeilheid en behoorlijke gewetenloosheid strijden om voorrang bij deze Beth en De Bruin weet dat mooi te verbeelden. Op de paar vierkante meter die ze tot haar beschikking heeft, plaatst ze een furie met de nodige zelfspot: ze kent haar behoeften (niet in de laatste plaats een paar Manolo Blahniks) en gaat er vol voor. Suntrop als zwijgende mafioos Mac met zijn onheilspellende muziek is al net zo'n markante verschijning als zijn weelderige wederhelft. Zelfs bij warm weer goed voor een rilling.

Karin Veraart

Lady Macbeth als een wodka slempende ronkteef

Theater

'The Bitch, in bed with Macbeth' van Daphne de Bruin, 22-26/6 op de Parade Rotterdam, 1-3/7 Etcetera Amersfoort, tournee t/m 4/9. 030 - 2761220 of www.growingupinpublic.nl

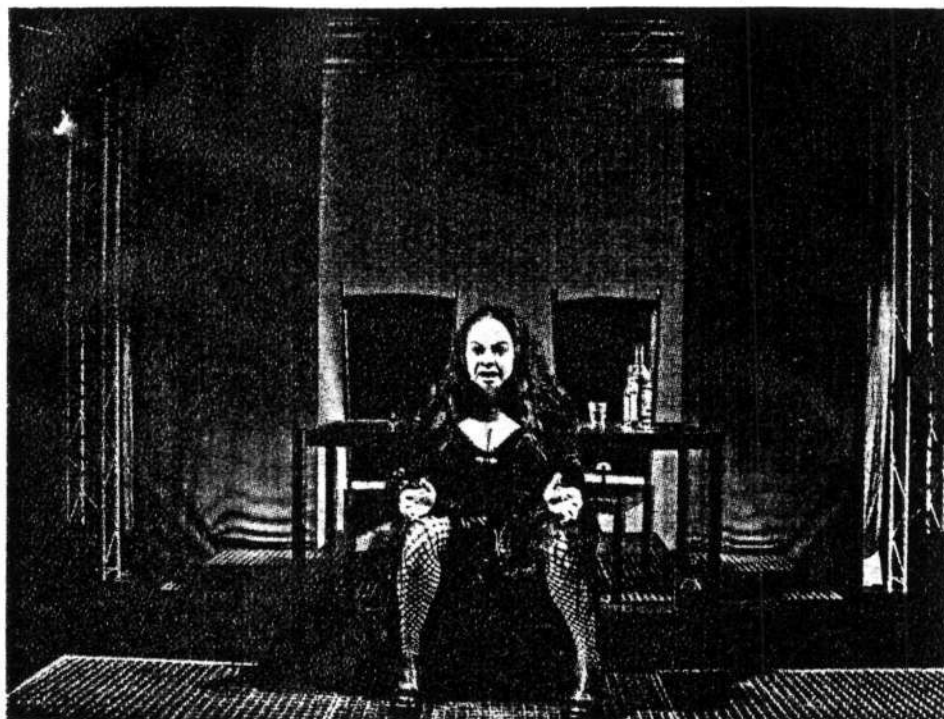
Macbeth zelf speelt geen rol, het gaat om zijn tot moord aanzettende echtgenote Lady Macbeth. Macbeth is wel aanwezig, maar dan hooguit als gitaarspelende toeschouwer van zijn gelijknamige Schotse bloeddrama.

Lady Macbeth is in de versie van scriptschrijfster en hoofdrolspeelster Daphne de Bruin een hedendaagse 'bitch'. En met dat o zo krani-ge woord in de titel van het toneelstuk, weet je al dat er weinig subtiliteit te wachten staat.

Gekleed in zwarte bontjas en bontmuts met zonnebril op en met stiletto's in haar schoenpunten, loeit deze Ladybitch haar verhaal de rondte in. „Staat daar een agent die zijn pasje omhoog houdt. Zegt die agent: Bent u Lady Macbeth? Ik zeg ja. Zegt hij: U en uw man staan onder arrest wegens verdenking van moord op... bla-bla-bla. Schiet ik even in de lach. Moord, ik?”

Het gaat allemaal op een tamelijk holletje, want al die meanderende intriges van Shakespeare zijn ronduit overtoollig voor deze wodka slempende 'Lady Macbeth'. Regisseurs Paul Feld en Jeroen Kriek kozen voor de motorzaag en niet voor het pin-cet, en wimpelden de regie-aanwij-zing van Hamlet aan zijn toneelspe-lers ('spreek je woorden tripp'lend op de tong') naar de oneindigheid.

Heel even tipt De Bruin de kinder-loosheid van het echtpaar Macbeth aan; mogelijk de uit afgunst ontsta-ne drijfveer voor Lady Macbeths

'Bitch' Macbeth: meer in schoenen dan in moorden geïnteresseerd.

FOTO REYN VAN KOOLWIJK

bloeddorstigheid. „Kinderen? Als de tijd daar is, zegt hij. Maar dat is zijn tijd. En dan is mijn tijd voorbij. Dan ben ik al lang zo droog als een stok-vis.”

De drie heksen die Macbeth voor-spellen dat hij koning zal worden, zijn hier 'die wijven' geworden. In het verongelijkte brein van 'Teef Macbeth' dus meteen ook 'hoeren' of beter nog: 'heroïnehoeren'. On-danks haar laatdunkendheid ten aanzien van prostituees, hecht zij kennelijk wel degelijk waarde aan hun hoerenprofetie. Want wacht eens even: is die voorspelde roem eigenlijk wel voor Macbeth en niet voor haar Ladyship zélf bestemd?

Met veel rookgesis en gitaargeronk komt het mes uit de grond omhoog, dat nodig is voor de eerste moord. Waarop een stoet aan moorden kan

volgen. Maar ach, daar is 'de bitch' welbeschouwd niet eens in geïnte-resseerd. Net als Imelda Marcos ver-zamelt zij schoenen. „Het leuke aan schoenen is dat je er altijd twee van hebt. Ook al heb ik er 4000 van 1200 euro per paar. De schoenen moeten natuurlijk wel bij m'n Channellip-stick passen.”

Zo ratelt deze Patty Brard-Lady haar ondergang tegemoet. Ze geniet nog even van alle media-aandacht die haar bij haar arrestatie ten deel valt ('Hier hebben wij het allemaal voor gedaan') en verzuimt te verzin-nen dat ze nu zelfmoord plegen moet. De 'Internationale' aanhef-fend wordt het krijswijf 'Beth' sa-men met haar 'Mac' volgens de me-thode-Ceaucescu geëxecuteerd. En dat was het dan.

Arend Evenhuis

In bed with Macbeth: 'psycho' in zijn puurste vorm

BEKIJK 'T

Via Stichting Bekijk 't leveren jongeren wekelijks een bijdrage aan Sp!ts. Zij doen dat per toerbeurt en steeds naar aanleiding van een voorstelling. Deze week: Cinta Abell (15).

The bitch; in bed with Macbeth: een gruwelijk toneelstuk, dus als je van de gruwel in het leven houdt is dit perfect. De psychokant van de mens is in dit toneelstuk naar voren gebracht in zijn puurste vorm. Lady Macbeth is

totaal gestoord en doet alles voor roem, macht en celebrity. Al is het een moord. Daphne de Bruin heeft het toneelstuk zelf geschreven en gespeeld. Lady Macbeth is eenzaam en drinkt veel alcohol. Ze is fors en heeft dikke tieten (die werkelijk als eerste je ogen aantrekken). Ze is in kleine jurkjes gepropt waardoor ze er een beetje vies en hoerig uit ziet. Maar het past wel bij het personage dat wordt neergezet. Al is het beeld waar je naar kijkt zeer onaantrekkelijk, de acteerpresetaties zijn echt uiterst goed.

De Bruin speelt het hele toneelstuk in haar eentje. Ze vertelt haar eigen gedachten en enkele gebeurtenissen en dialogen tussen haar en andere mensen. Ze vertelt zo krachtig en overtuigend dat je in je fantasie het stuk

voor je ziet. Wat een leuk effect geeft, omdat de scène je niet wordt voorgeschoteld.

De gitarist Andreas Suntrop speelt het hele toneelstuk op de achtergrond wat de sfeer goed weergeeft. Al is het niet uiterst bijzonder. Behalve na de moordscène waarin hij een chaotisch en ernstig muziek stukje neerzet.

Dit toneelstuk is grappig, overtuigend en vol met gruwel. Leuk om gezien te hebben, Maar niet een mooi, poëtisch toneelstuk. Misschien net iets te kort, langer had het net meer waard kunnen zijn!

The Bitch; in bed with Macbeth door Growing up in Public. Gezien: 22 mei tijdens Festival aan de Werf te Utrecht, tourneedata nog niet bekend, www.growingupinpublic.nl of 030-2761220.

Theater

SCHOENENTIK

Betty Boop, Minnie Mouse en Dolly Parton: actrice, regisseuse en scenarioschrijfster Daphne de Bruin heeft iets met – fictieve – vrouwen.

Ze inspireren haar tot het maken van voorstellingen. In *The Bitch* is het de beurt aan lady Macbeth. **Wat heb jij met lady Macbeth?** 'Deze vrouw is uit op roem, eer en rijkdom. **Geen leuk typetje dus?** 'Ze gaat letterlijk over lijken. Zo'n vrouw fascineert mij. Door een stuk over haar te schrijven probeer ik mijn nieuwsgierigheid te bevredigen.' **Nog spectaculaire bevindingen gedaan?** 'Ze heeft een óntzettende schoenentik: vierduizend paar bezit ze. **Pleegt ze nog zelfmoord?** 'Nee. Maar ze gaat wél dood.'

The Bitch: In bed with Macbeth te zien op Festival a/d Werf in Utrecht, 19 t/m 28 mei (www.festivalaandewerf.nl) en De Parade.

MAARTEN EVENHUIS

libido. Gabrielle is in uiterlijk haar tegenpool en afhankelijk van haar man. Toch is de link tussen dames wel heel snel gevonden: Seks! Seks! Seks! meer scènes tussen de lakens te hebben dan dialoog.

Lynette is Miranda

Eens was Lynette net als Miranda een ambitieuze vrouw, hard op weg naar de top. Drie zwangers later heeft ze haar baan verruild voor een bestaatsvrouw. Geterroriseerd door drie stuitend drukke wijze kinderen (en die baby). Ook Miranda ging werken: in plaats van 70 maar 50 uur per week thuisde. Naar Brooklyn nota bene!

Bree is Charlotte

Net als Charlotte streeft Bree op onnavolgbare perfecte gezinsleven na. Zij het met iets meer psychopend met vijfsterrenrestaurantgerechten als avondonberispelijke outfits (met onvermijdelijke parels). Bree dwangmatig de schone schijn op.

